

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Mallorca un trimestre . . . 1'20 pts.
Províncies un any . . . 6'00
Estranjé (rebentlo setmanalment) un any . . . 13'00
Estranjé (rebentlo mensualment) un any . . . 9'00
Número corrent 10 centims
TARIFA D'ANUNCIS
PROSA O VERS
(Per setmanes y amb variació)
Plana entera . . . 150'00 pts.
Id. mitja . . . 80'00
Id. cuarta part . . . 45'00
Id. octava part . . . 25'00
Versos de rò retxes (Dècima) 2'00
Id. id. 5 id. (Quintilla) 1'00
Amb prosa 5 centims per paraula.
Preus convencionals amb contratas anuals

Direcció: BOLSERIA, 17-pral.
Buzón: KIOSCO P. RASTRILLO
Ses suscripcions se pagan per adelantat
No retornam els originals

DIRECTÓ
ES MASCLE ROS

Preu: 10 centims

Setmanari multilingüe, satírich, humorístich y defensó de sa veritat

SEGONA ÉPOCA

UNA FLAQUEZA DEL GOBIERNO

Empieza el Gobierno a transigir, deteniéndose y meditando ante los obstáculos que en mitad del recto camino emprendido halla.

Este Gobierno que, habiése propuesto reformar a la antigua España, es sin exagerar el en quien la opinión tiene fija la vista, es a quien está dispuesto a prestarle su apoyo moral y material, es el Gobierno contemporáneo que más triunfos ha conseguido en más corto espacio de tiempo, y será el Gobierno más despreciable de cuantos hemos sufrido, si transige en los problemas de más interés, de mayor magnitud, de mayor provecho; jamás un Gobierno que lo arrostró todo para confeccionar un Decreto sobre la riqueza artística de los templos, debía detenerse en mitad del camino señalado, cuyo sendero indudablemente al pasar por la modificación del Artículo 11 de la Constitución, nos conduciría a la tan deseada como provechosa separación de la Iglesia con el Estado su intransigencia.

Entre la opinión, (que es la que encumbra los Gobiernos) mal efecto, malísima es la impresión que ha causado.

Acaso el Gobierno figurábase que la gente clerical, se acurrucaría ante tal modificación? ¡No podían callar! ¿Quién no se rebela ante la Muerte? El más cobarde tórnase fiero. ¡Es tan cómodo vivir holgadamente a espaldas de un pueblo semi-fanatizado y de un Gobierno transigente!

Considerándolo de interés general, daremos a conocer (para quien lo ignore) el artículo 11 de la Constitución, para que cada cual lo comente a su manera, que nosotros ya lo tenemos demasiado comentado, estudiado, desmenuzado y particularmente reformado. Dice así:

«ARTICULO 11. La religión católica, apostólica, romana es la del Estado. La Nación se obliga a mantener el culto y sus ministros.

Nadie será molestado en el territorio español por sus opiniones religiosas, ni por el ejercicio de su respectivo culto, salvo el respeto debido a la moral cristiana.»

No se permitirán, sin embargo, otras ceremonias ni manifestaciones públicas que las de la religión del Estado.»

¿Son esto leyes para nuestros tiempos en que somos gobernados por un Gobierno liberal, que es quien ha de franquear la puerta para dar paso a la libertad?

A modificar tocan; y sí hasta ayer nuestro aplauso había sido para el Gobierno, en lo sucesivo será a la inversa.

Que se modifiquen las leyes o que se modifique el Gobierno. Intransigencia cuando el Deber se impone.

Jorge Martí Rosselló

¡E pur si muove!

Cosquilleo

Los secretos que cubre la tierra

Al lecho, rendido, cierto niño hallábase

padeciendo el pobre grave enfermedad.

Pasaban los días y, en vez de aliviarse, antes aumentabat la gravedad.

Desconsoladísimos los padres del niño, al fin otro médico

fueron a buscar, no a temiendo tuyiera, ruaje, ni mon no el pobre doliente.

Con algo que pudiese s'inspiranté al suyo ignorar.

A casa del niño, inmediatamente el activo acudió.

Prestó al enfermito detenido exámen balanzas y asquena y grave, muy grave

al pobre encontró.

Urgia operar; mas antes de hacerlo, díxeran con el otro médico

consulta pidió y de esta manera

la errata jayl absurdura

de su compañero, que por alto pasó.

Y mientras, en balde, traman la consulta y agravan el gasto,

el tiempo se pierde.

Y el alma del niño

al Cielo se va.

Antonio J. TORRES

Imprenta "Independencia", Lugo, 17 Interior

Per tota classe de treballs com son periódichs, revistes, folletos, programes, manifestis, tarjetas, sobres, cartes, memorandums, telegramas, notificacions de batéix, primera comunio, casaments y mortuories, acudíu allá que tot sa fa esmeradíssim y amb economia.

Imprenta: Lugo 17 - interior. Administració: Bolseria 17-pral.

Barbería Lliberal

Se afeita, se toma el pelo y a todos damos consuelo

Carta d'en Pau Fasolo

tóns, no puch menos de recordá que que en aquell tiempo teníem d'Alcalde l'amón Juan Romaguera qui sa desvelava per visita, atendre, y auxilia moral y materialment a n'es pobres malalts. Record també que qui mos dugué es metje titulá, varen essé es germans Romaguera y l'amón Toni Planas, y axó, no es amb dobés que sa paga, però si amb agrahiment, cosa que fatj desde aquestes columnes, invitant a qualsevol que opini lo contrari, a que ma contesti, y, es que opinim com jo, sa súmin a dit agrahiment.

Y supós que heu entendrá aquell que heu haja d'entendre y si a mí ma feis encendre llevó vos parlaré clà.

F. B. (ex-malalt d'es grip.)

Pau Fasolo.

Sarquento de Legionarios decorado con la creu de Santo Mequillo.

N. de R. Na Beto Pito cercán y veurém si la trobám.

Tot lo que d'ella sabré, vos ho comunicaré.

Cap Verjo

D'es Coll d'en Rebassa

Veniven illos

que es de vé que domés pensam

amb Santa Bàrbara cuant tróna!

Si haguessen de pagá a tothom amb sa

moneda que se mereix, serien molts

ets elevats y encara més ets arrastrats.

Pensá amb lo passat y amb lo que

pàssa, es sufficient per fe torná verme al mas cara dura.

Jo, que som d'es que s'any d'es

grip, poch una faltá per estirá es po-

cials qu'es disapte de Pasco es de capvespre, un seño amb faldetes negres, aná de visita a s'imprenta que D. Bartomeu Frau té estableida a n'es carrer des Born n.º 4, y que antes de despedir-se pegá un toquet demunt s'espal de D. Bartomeu.

Ojó Bartolo, y no t'olvidis que a Cristo un d'es seus apóstols le dió un beso!

Mos hem enterats pes conducte des Rentadó, qu'el seño Uy de Fasol fa una turné de propaganda pe s'imprenta de plassa. De lo que no mos hem enterats encara es si trabaya a sòu o a comisió. Sigue axí com sigue, felicitam es propietari de sadita imprenta per s'adquisició d'aquest representant qu'es s'elocuenci personificada.

Sa banda obrera «La Emancipación» ha hagut d'està uns cuants dies sense poré soná, a consecuènci d'havé extraviada una de ses bombas des baix.

En Toni Nostro, desde dia 11 des mes passat está malament des venstre (es mal no'l dexa menjá ni dormi). Es metjes de la vila han tirat consulta y han confessat que sa maleïtia que pateix en Toni Nostro, es una maleïtia rara y no hay entenires. Es parents reunits en s'urgencí ques cas requeria acordarem per unanimitat envia a demanda en Ferrando, perque diu un refran mallorquí: «mentres hay ha vida hay ha esperanza.»

Una vegada qu'el seá Ferrando l'hagué regonescut trobá qu'una operació era necessari; le cual se dué a efecte al moment y en tota felicidad; treguentí a n'en Toni Nostro de dins es budell culá sa bomba des baix de sa Banda Obrera.

Después de s'operació en Toni

Nostro, ha quedat molt aliviad pero ha jurat que no tornarà tocá mai més a cap Musica, ni molt menos a la banda Municipal.

Sa Banda Obrera en canvi tòrnarà continuà es balls puestos que ja torna tení sa bomba d'es baix que tanta falta li feya.

Estilete.

Lluchmajó - Abril d'anguañy.

De Santanyí

Continuació. Segueix parlant Sa Cotorra.

Propaga s'immoralidad, sinó que heu diga na Margalida aquella pobre Salinera.... tirà al charco sa seu sanch apesá que axó a noltrós mos fa està molt intranquils y es sa causa de sa sergata y esqueixos de camí que diariament heyá per devés caseua. (Aqui Sa Cotorra suposam noltrós que pensava amb sos porches gràssos, metles, llana y mens que el tío.... venia y guardava es dobbés tornà a jesticula y fent cara de lo que es, exclamà:)

¡Malahit Conco! Vos sou sa rúnia, s'afronta d'es poble, com sa primera figura dins es dejenérats, dins ets immorals, dins es descorassonats entrañas de covarda fieras, sou sa culpa de que es meu cuñat Ferradures y jo, fessém menys, planta que en Palou a Sa Poble, també la teniu de que es meus dos cosins Juan (nebots vostros,) fassen ets uis lluents y que un d'es dos diga tantes mentides, a devant es poble mos feis passa per bennits (y heu som) volgut fe creure que està derrera sa roca amb so ruinós negoci de motore-filis-penjatorium... (Aqui, benvolguts lectors, vérem que per avuy no podríem adquirir mes datos, degut a que Sa Cotorra s'havia et-saltada tant, y no tenguent cap camí de forsa per posar-lí, el deixarem que feya llàstima. ¡Pobre Besugo!

Hey tornarém en sébre que sa tróbi amb ses facultats mentals restablecidas que axó, amb s'emulsió que noltrós li aconseyam, pronta podrá tornà a essé sa nostra baldufa.... Deu heu fassés y menjariem datilis.

Pau Porcella, Pau Porcella ets brut de condicions ta,...dius es calsóns cuant pénses lo que t'espera. Pau Porcella, Pau Porcella.

De Felanitx

Es lectors Felanitx d'aquest setmanari estrenaran que no los haje donat un poc de politica y es es cas que no he pogut enterarmé detalladament. Pero si se y, aixó, tutóm heu sap que flotaran es Lliberals quedant sumerjits es demés.

Lo estrany es que es reformistes sempre s'aferran a sa nave salvadora y van a merced d'allà ahont soplà el viento, ¡Quin bollit!

En lo que sí me veuré avorrit serà en lo de ses juntas, pues are ni se dia ni hora, ni a cual pis; apesá de que crec que no havent-hi contradicció, no hey heurá alló d'«jo som valent» per lo tant serán en es meu concepte de poca importanci,

Fins avuy no porém di que amb aquest cavi-hajem conegut res, mes que cares poc simpáticas de nous policies, rondants y primys monarcials fets a la minuta, però no perdéu s'esperansa, porque qui no se cansa alcansa y además may es tart si mos arriba.

Per part meua jo voldria que á tots sa sort los tocás y que es contrari es pegás com ell va fe altre dia. Batle com es que hey havia un altre no hen troberém y assegur qu'el plorarém ja que alabá meràxia. Tot es temps que governá s'alcalde destituït, no mos passá cap bollit ni cosa que les florá advertint qu'es que are heyá res mal d'ell jo na puch di y vatxa suplicarí qu'aturi prest es jugá.

Pues es un vici dolent que pereix que te imán y sols per ell insendiám, robam y asesinam mos perdém y ja quedam avorrits de s'altre jent. Procür señó Baltasar a tal vici posá fi y amb justicia podrem dir qu'es molt bo per governarlos es públic l'aplaudirá y un servidó no tendrá escrit haver de segui.

El Sheriff.

Escoitáu axó Pintós com ell no ni ha ni ni ha hagut ni ni heurá mai. Molt barato, heu fa pagá, y està tranquila, per pintá ningú com en Temeu Gay.

Schooner Lieutenant Delorme

- R. I. P. -

Barco de 5 palos propiedat d'es nostros bons amics GELABERT, CRESPI Y PUJOL que l'estàn desfent y es propietaris venen es restos inmortals, y que per cert entre ells heyá una dinamo y turbina de 110 volts, en perfecto estat y es qui la vulga comprá ferá bona barrina si s'entrevisa en sos escorxadós d'es moribundo barco a n'es TRAST D'EN BRUNO (Plaça d'Abastos) SANT ESPERIT 18 o a n'es propi barco.

CASA MORTUORIA: Port de Palma baix d'es Kiosco «Miramar» (La Riba.) Es propietaris GELABERT, CRESPI Y PUJOL, s'han dignats concedir 1000 per 100 de rebaixa a n'es compradors d'es restos d'es barco de 5 palos y per cert que heyá de tot y molt.

INTERESA a fustés, picapadrés, farrés y a tothom en general, visitá es moribundo ja que poren dispondre de tot cuant los servecs, amb sa seguridad que no es barayán p'es preu.

Es dol sa despedix pagant ses compres al contact.

De Lluchmajó

Equivocació que mereix aclaració. - Visita d'un personatge

A s'escript anterio de la setmana passada involuntàriament digüerem que Jesucrist «va essé crucificat en el puig del Calvari, antes Sinai» pertenent que «antes Gólgota».

D'aquesta equivocació al donar-mosné conte no sabérem a n'aqué tenim que atribuiró, dada sa gran diferéncia que existeix entre dites muntanyes, ja que apesá de està dins La Arabia, ambas, es Sinai te uns 2500 metres de altura y está molt enfora de Jerusalén mentres que el Calvari está a petita distància de sa ciutat «antedicha» y de molt poca altura; però ses equivocacions indueixen moltes vegades a s'acleariment de molts de punts o a sa averiguació de sa relació que existeix entre elles al igual que noltrós que hem conseguit lo derré.

Es puig d'el Gólgota o d'el Calvari significa puig de sacrificis y desbrosses. Es puig d'el Sinai es sa part fundamental de sa religió catòlica havent tal fundament es dia que sa cumplien es 50 de sa surtida de Egipto d'es jueus —segons mos diua la Biblia— (representant es dia de Pasco florit es dia de sa partida, y Pasco granat o de Pentecostès es dia que segons farsa d'es capellans els hev apareixa Deu y els ensenà es 10 mandaments fets per ell y que conequeren a Deu (segons novelas clericals.)

Pues bé: Aquest dia fundamental de sa religió catòlica es sa causa de que murisen a mils de personas a Roma durant ses persecucions y ses catacumbes; ses luchas entre protestants y cristians figurant Alemania

s'nit de Sant Bartomeu que es número de víctimas va essé de mes de 20.000; sa guerra de ses creuades que un ilustre historiadó per da conte de lo que era deya que sa sanch que corría p'es carre arribave hasta a ses brills d'es cavalls; sa inquisició clerical acceptada per la Santa Sede que te ses víctimas, canallades y martiris amb un número in-

contable, donant a demostrà tots aquests casos, es benefici o mes ben dit ses morts, ses desgracis, es martiris, destroses, sacrificis y canallades que mos ha reportat fins avuy sa religió cristiana, que te per Deu a Jóhová, per vicari el Papa, per pastòs els Bisbes y per ministres de cada iglesi es seus respectius capellans, axí com per auveyes a noltrós y per fundament es 10 mandaments d'es puig del Sinai (farsa doble) donat a coneixe desde allá a n'es poble judío y conocido p'es dos qui formen sa caravana) però de totes maneres feliz viatjé y que uo pensin a torná. Axi heu vejém d'ets altres, repetint es quadro pues axó es la forma mes moderna y mes econòmica,

«Dios los cría y ellos se juntan».

Referent a n'es barrios d'es carrer de la Ma, sobre una casa que heyá viudes y que segons deis es centro de reunio, que son xerradores, marxadores y criticadores, si voléu que publiquem es noms, vos heu de presentá amb persona, ns basta que mos envíeu es sello, porque heyá que sé amb equí tractám.

A concecció d'havermós arretat es repartido principal des Foch y Fum, veim que son bastants es qui

sa queden sense número, per tal motivo es qui el vulga cada setmana es desapetes pot passá per s'oficina o p'el «Recreo», ahont d'anit hey trobaréu algú d'es nostros empleats que vos informará.

A última hora mos dónen conta d'un robo. Sa tracta d'una nina d'uns 16 Abrils que s'ha escapada amb un viatjant embolicats dins un auto, marxant a tota velocidad con rumbo desconocido, (desconocido per noltrós y conocido p'es dos qui formen sa caravana) però de totes maneres feliz viatjé y que uo pensin a torná. Axi heu vejém d'ets altres,

repeticion es quadro pues axó es la forma mes moderna y mes econòmica,

«Dios los cría y ellos se juntan».

Visita d'un personatge: Diumenge horabaixa mos estavem pasetjant amb tota comodidad p'es pasetj d'en Jaume III cuant vèrem, uns cuants homos duguent una gorra en sa yen-

taya lluents y un instrument a baixades bras que se dirigien hacia no-

tres com si estases afamats y mos volguesen menjar per lo cual mos asustarem y recobrarem sa calma

cuant verem que pasaven de llis directes a s'estació des ferrocarril;

aixó mos va sugirí s'idea de si anirem a esperar en Miquel, jeneta —es

nostro respetable amig—perque els

sa duya sa alternativa de poré tocá altre vegada aells y privá ets al-

cosa molt usada pes conservados—

però no va essé així, ells tots con-

tenien que cobrá molt o heu havien de fé gratis) anaven a esperá una

alta personalitat clerical; que no

conexém y per tant, rectes com es

no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

endolentes a n'es poc temps heu son totes» y també «el qui va amb un coix a s'any ja heu son tots dos» y «persona de bon procedí val mes que vaje tota sola que mal acompanyade».

Jotavé.

De Capdepera

Uns d'els asunts mes comentats durant les passades festes de Pasco, ha sigut el d'una dona que anant a processó, a n'el moment que passava per sa Creu va fe un exèm y li saltà sa dentadura devant una partida de marinés, lo que causa sa gran riaya. ¿Quina culpa en te ella?

Sa culpa es d'el dentista que demostà la seva poca maestria per cuant no li sabé enclavá sa dentadura, però si sabé guanxar-se un grapat de pessetes, y deyen es marinés, ún que l'enjegaria, s'altre que demanaria es divorci, però, ¡problems! Sa coneix que no miren sa prensa, pues si la mirassen, no ignorarien cert fallo d'un Jutja que no sa xupa es dit, referent a un homo qui el segon dia de matrimoni demanava el divorci p'el mero fet de que ella tenia un uy de vidre, baixà postis, cabells que no son seus, (o sien metllevats) hey heurá sa mitat de matrimonis nulos. No contemnes que aquestes tares qui estan a la vista, perque si les posaven axí com vénen a n'el Mon, de segú que redoblarien,

Referent a n'es barrios d'es carrer de la Ma, sobre una casa que heyá

viudes y que segons deis es centro de reunio, que son xerradores, mar-

muladores y criticadores, si voléu que publiquem es noms, vos heu de

presentá amb persona, ns basta que mos envíeu es sello, porque heyá que

sé amb equí tractám.

A concecció d'havermós arretat es repartido principal des Foch y Fum, veim que son bastants es qui

sa queden sense número, per tal motivo es qui el vulga cada setmana es desapetes pot passá per s'oficina o p'el «Recreo», ahont d'anit hey trobaréu algú d'es nostros empleats que vos informará.

A última hora mos dónen conta d'un robo. Sa tracta d'una nina d'uns 16 Abrils que s'ha escapada amb un viatjant embolicats dins un auto, marxant a tota velocidad con rumbo desconocido, (desconocido per noltrós y conocido p'es dos qui formen sa caravana) però de totes maneres feliz viatjé y que uo pensin a torná. Axi heu vejém d'ets altres,

repeticion es quadro pues axó es la forma mes moderna y mes econòmica,

«Dios los cría y ellos se juntan».

Visita d'un personatge: Diumenge horabaixa mos estavem pasetjant amb tota comodidad p'es pasetj d'en Jaume III cuant vèrem, uns cuants homos duguent una gorra en sa yen-

taya lluents y un instrument a baixades bras que se dirigien hacia no-

tres com si estases afamats y mos volguesen menjar per lo cual mos asustarem y recobrarem sa calma

cuant verem que pasaven de llis directes a s'estació des ferrocarril;

aixó mos va sugirí s'idea de si anirem a esperar en Miquel, jeneta —es

nostro respetable amig—perque els

sa duya sa alternativa de poré tocá altre vegada aells y privá ets al-

cosa molt usada pes conservados—

però no va essé així, ells tots con-

tenien que cobrá molt o heu havien de fé gratis) anaven a esperá una

alta personalitat clerical; que no

conexém y per tant, rectes com es

no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

que no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

que no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

que no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

que no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

que no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Taronges bones mesclades

que no volém jutjà encare que volém

de aquells refrans mallorquins que

dien: «Tarong

Celebrant sa ditxosa lluna de mel

Vaja una felicidad
sa que disfrutam Biell
Gosáam sa lluna de mel
amb tota tranquilidad.
—?Que vols un' altre copeta?
—?Que si la vuy? Ja es segú!
Peró n'has de beure tu.
—Claro que hen beuré nineta,
Ron Milagro y Ron Marino
a tot' hora sa pot beure
—Has de pensá y molt ben creure
que a mí m'agrada *lo fino*.
—A ses dónes, jo ja se
que vos agrada un glopet.

M'agravies Bielet.
—?Que tróbés que no heu dich be?
—Jo a tu sa vida *consagro*
y fatj tot cuant vols com veus.
—Claro, y per axó beus
Ron Marino y Ron Milagro
—Jo may m'havia arriscada
com tu saps a xarumbá
pero cuant el vatj prová
ja sa primera vegada,
na vatj quedá tant xiflada
que vatj di que en casarmé
pues na beuria a volé....
—Per axó t'has abaurada.

—?Que voldrás di que tench fébre?
Bielet, tu heu veus confús.
—No tens fébre, però dus
ja mitja oreya de llebre.
—Jo se que no pot se mal
y per axó es que en bech.
—Es cert nina, però crech
que s'enlás matrimonial
t'ha fet perdre sa xaveta
y apesá d'essé famella
ja has bividada sa botella
—[Bielet]
—[Magdalena!]
—Si vols beura ta convid.

Beguém; sa dóna hem convida
amb licor que dóna vida.
—Si no l'agafám anit....
—Se cert que l'agafaré.
—Tu ja das mitje monea.
—Y hey heurá sa rieya.
—A jeure mos n'anirem.
—Es **Milagro d'en Ferrá**
t'assegur que fa miracles.
Y també fa veure obstacles
a puestos que no ni hár.
—?Que ja hen veus Magdalena?
—Jo hem trob be.
—Y jo axi axi,

—?Que mos n'anám á dormí?
—Peró abáns una copeta
—Ale idó, ja m'has jiñada
peró.... vas ben abaurat.
—Brindém sa prosperitat!
—?Y que tenquém bona afayada!
—Visca es **Ron d'en Ferrá!**
—Visca es **Milagro y Marino!**
—?Que visca es meu Bielino!
—?Que visca es qui mos casál!
—Visca qui tenga costum
de comprá á l'amo'n **Rafel!**
—Basta de vivas Biel!
—Ale idó, apaga es llum.

L'hondemá cuant s'aixecaren altre pitch sa reganxaren

Altre Nota.—Vertaderament á los pacífics Inqders mos ha sorprès,
sa demostració de forses terrestres Municipals.

Inca no envidia actualment ni á los etsersits de BOLIVIA que segons còntan sas cròniques, per cada 100 soldats te el seu GENERAL.

¡No Seños! Noltrós, es mes gros encara; per guardá un guardia municipal, tenim un CABÓ y un Inspector é trobau que es massa? Idó no Seños, justos y cabales.

BARBÓ

Platón

No es res no es que avuy sa beu,
sinó es molt que sa beurá
cuan s'estiu de plé vendrà.
Amb **Platón**, com comprendréu
es magres engreixeréu,
conservaréu sa salut,
qui en bel queda convençut
que un vey queda nou de trinca.
El fabrica en **Pedró d'Inca**
y ningú may l'ha vensut.

LORYC

—Ve es temps de ses escursions
y com es **Loryc** no hayá
cap auto ni n'hi heurá
amb tant bones condicions.
—Jo opíngual que tú
de que no hayá qui el super.
—Vas per C'as Jermans Darder
y no s'hen queixe ningú,
pues creumé, qui un **Loryc** te
progressa y a la carrera,
per Ciutat y carretera
es **Loryc** sempre va bé,
Es una felicidad
amb un bon **Loryc** colcà
y amb cuant a n'es manetja
sa fa amb gran facilitad.

—Y son molts ja es que caminen.
—Y veus que tothom en te.
—Jo tampoc no hem torbaré.
—Tots ets esportmans l'afinén.
—Creumé que es lo milloret
y es que te menos perill.
—Y adamés, es tant sencill,
tant segú, y tant curioset
que amb ell tot sa consegueix,
cualsevol el pot teni,
cualsevol s'hen pot servi
puesto que per tot serveix.
Es **Loryc** es sin rival
según una opinió meua
y per axó el te a caseua
tota s'escaia social.

Res com es LORYC hayá per poré aná a passetjá

amb ell es chauffeur tothom,
te bons frenos, va molt llis
y un **Loryc** sa fa precís.
—Lo que a mí m'esträna, es com
tant barato el pòren dà.
—Pues perque son fets aquí.
—Vol di es trebay mallorqui?
—Sent axi l'hem d'apoyá.
—Ja heu crech que l'apoyaré
y adamés que so mereix
ja que molt sa distinxieix
y ben prest tots en tendréu.
—¿Qué si en tendréu? Ja es segú!
—Maém qui el comprará primé.
—Ma pereix que et guanaré
O joita guanaré a tu.

Estellicóns

DENUNCIA DE INCA

Can Aloy (antes Can Tel)
Cuant hajeu de convidá
un parent o un amich,
tant si es pobre com si es ric
que te així amb allá el heu de entrá,
l'amo vos regulará
per cada consumació,
un billetet, guardauó,
si amb sa rifa de Madrid
número igual ha sortit,
a n'Aloy presentauó.

Tomeu Matieu Pedró

Le Printemps,
Segons opina sa jent
que te gust amb so vesti,
diu que allá es pot anarí
a tot hora y tot moment,
un jénero sorprendent
com no s'hen vuy vuy en dia
heyá a **Can Toni Maria**
hont de tot es client hey tróba
y allá obtenuó bona róba
paganté amb economía.

Drassana y Louisa

Fonda de Sóller
Ningú s'hen ha queixat mai
ni tampoc s'hen queixará.
Qui un sol pitch hey va a menjá
creismé que es bon trebay
y menja molt fent s'ensaya
y está clá, com que es cuiné
trebaya molt re-de-be
tot client que allá va l'alaba
y cada dia s'acaba
es menja que allá es sol fe.

Juan Rotger

Recomenable
Ningú esta tant ben servit,
tant depressa y tant formal
com si va a **La Universal**
que en **Gándara** es distinjí
a mils son ja es que heu han dit
que allá es **Ajencia d'en dia**
hont si pot fe economía
amb encarratges, embalatges,
totota classe d'équipatges
y en fin, tot amb garantia.

J. de la Gándara

i Señores!
Com n'**Estarellas** ningú
bon calsat vos servirá.
Qui pròva es calsat d'allá
prest veu que es fort y segú,
que es calsat que el pòren d'u
una y altre temporada
d'es calsat d'allá veuréu
que es marca acreditada.

Colón 27

I Criades!
Amb cuant a sa calidad,
sána y molt sabrosa fruita,
estáu tranquil, no n'han duita
ni arri ni may a Ciutat
com sa d'es trast propiedad
d'es fruite **Pedro Crespi**
si n'heu de mestre anauí
ja que allá podréis triá,
molt barato heu pa pagá
y es jénero bo y fi.

Sant Esperit

Sols ell
Cuant tengué per trejiná
no vos arruiné es llom.
A **C'as Jaró** j'era Heyá en **Salom**
el cual per carretié
sempre a ses órdes està,
serveix amb economía,
seus carretés fan via
y si heu mestre un carreté
a n'es Café **C'as Jaró**
el trobaréu cada dia.

P. Sant Antoni

T. Salom - C'as Jaró

El TERRENO

Hem fet sa corema, y per ser que
és predicado ha deixat tutó content
(sobre tot ses beates) perque el mos
duqueré d'aquells que le tenen llarga
(sa peroració) amb una abundan-
cia tal capá de obrí s'uy a n'és qui
dormen.

Per lo que pugui hevè dexat sense
obrí, noltros sortim altre vegada, á
rotlo.

DES LLIBUTS NATUS EST. AMEN

Famelles, alerta, j'ha n'hi ha de
fam! (d'homo) y en perlerém clá
d'aquestes que fan tants de mérits
y no s'arriben á enganxá.

Tenim alcalde, però es novell, ja
hen parlerém s'estiu.

(Prengui note Sr. Queliu)

Cine dia... cine á **médias** pero
val més que es freqüents. Socios de
no sé quina Sociedad que esperam
se viste y ja publicarem es fallo en
sus veredades delincuentes. (Noltrós
heu sabéu tot).

De s'ago se se' paraule l'amo'n
Pep, **Siquellas** (li' seria mal de fí
ja heu direm noltros.

El TERRENO demana a s'Ajunta-
ment ahont té s'asere, lo que cuant
plou no hayá qui la tróbi, se carre-
tera pereix s'entrada de «Villa Bru-
tang». Es carbonés contents (ha plogut)
Es Cafés s'ago bruta y molts estren
ses oreyes a n'en Jordi.

FOCH Y FUM

Baratura Catalana

P. Francisco Gelabert

Sindicato 155 - Palma

CORRESPONSALS

Escriviu sense peresa y enviu ets originals
es dilluns, amb sa seguridad que quedareu
contents y noltros també.

Correspondencia de FOCH Y FUM

Miguel Rígo: Donauvós a coneixa y vos
ho publicarem.

Gabriel Cabaret: Aquests asunts sa
tracten personalment y no per correspon-
dencia.

Fonda Sollerense

Allá es menja a lo señó
y es conta es a lo pobre.
L'amo'n Guiem ben poch cobra
per un menjá superior
y aví vos converseréu
creismé que allá hay trobaréu
lo que es diu economía,
aumenta de cada dia
sa clientela com veureu.

P. Juanot Colom, 37

Aném allá
Cuant arribi sa caló
anímren a S'Arenal
y un banquete colosal
diariament podrem ferlo,
Términus es superior
per un bon menjá servi
y es qui proven d'anari
puesto que veuen que engreixen
segueixen y no s'hen deixen.
¡Au provehom! ¡Anem!

Ous grossos

Tinglado número 9
allá a sa Plassa Majó
te jenero superior
puesto que allá hay veis cada dia
que amb un totsol ni ha prou
per ferne una bona truita
que umpl es plat quant está cuita
per lo tant aná allá
cuant ous hajeu de compra,
cap allá heu de fe sa fuifa.

Instalacions

En Tomeu Pons posarà
molt econòmicament
s'electricitat y heu fá
com ningú vos ho ferá.
Avisauló de moment.

Tomeu Pons

GLOSES DE CALVIA
(Continuació)

Lo primé que li diré que m'agrada
una panxada y si hay está acostumada
jo trob que li convendré y ja
no seré es primé si p'el cas m'he de
casá supuesto que un socio hayá que
ja ha romput es cliché y jo trob que
no está de lo que ha fet aquest
socio de no esperá s'altre mossó ell
que va fe es niú primé y jo vuy essé
es derré de tots es socios que hayá,
sobretot amb so casá cap de taula
no seré y are hem despediré de tota
sa comitiva per si algú ma convída
en casarsé hay aniré y si un favó vos
puch fe amb cuant vos puga servi
per mes que sia fadri supós que
quedaré be y per últim vos diré que será
cosa divina menjá una bona gallina
un xot y una cabrida a sa vorera de
má per alegrá es paladá y trob de
que es cosa fina lo que ha fet es Pre-
sident y si heu fe per tal intent, Deu
di dò molts d'afy de vida.

**Un qui te sa tia
pobre a Barcelona**

De Marratxi
Es dia de L'Angel vatj veure
bandera á sa Sociedad Mariana, lo que
demostrava que feyen festa y curiós
com som, vatj mirá y vetj un lletreró
que deya: «Esta noche gran función.

Santa Bárbara y orquesta».

Axo será bò, (vatj pensá) y es ves-
pre ja som partit, vatj á sa taquilla,
ma fan pagá 30 céntims y per endins.
Després d'un llarch rato, surt s'or-
questa, (guitera y mandolina que
pereixen sollerichs tocant lorga
cuant posen dos porchs dins un
sach).

Y se va representació d'es drama,
que va essé s'escandol fenomenal ja
que tú partia cap á Artá y s'altre á
Buje y s'apuntadó tot cremat fent
manotades dins sa cupiña y cadescú
s'hen anava de ses seues però sobre-
tot es que feya de bárbaro, o sia
s'hompare de Santa Bárbara que no
sabía ni lo que es deya ni lo que ha-
via de dí y axó que ja en pessetja
vintisíts y es mariáno.

Si heu de manasté dobbés
per poré tení recapte,
sortiu á fe una capte
però no estaféu may mes

Correspondencia de FOCH Y FUM

Miguel Rígo: Donauvós a coneixa y vos
ho publicarem.

Gabriel Cabaret: Aquests asunts sa
tracten personalment y no per correspon-
dencia.

Pasajes

Para todas partes
del Mundo

Buenos Ayres, Cuba, Francia, etc. etc.

Gratis se arregla la documentación

Para precios y más detalles dirigirse

a Francisco Gelabert

Sindicato 155 - Palma

eglançant silencio

CORRESPONDENTS

Escriviu sense peresa y enviu ets originals

es dilluns, amb sa seguridad que quedareu

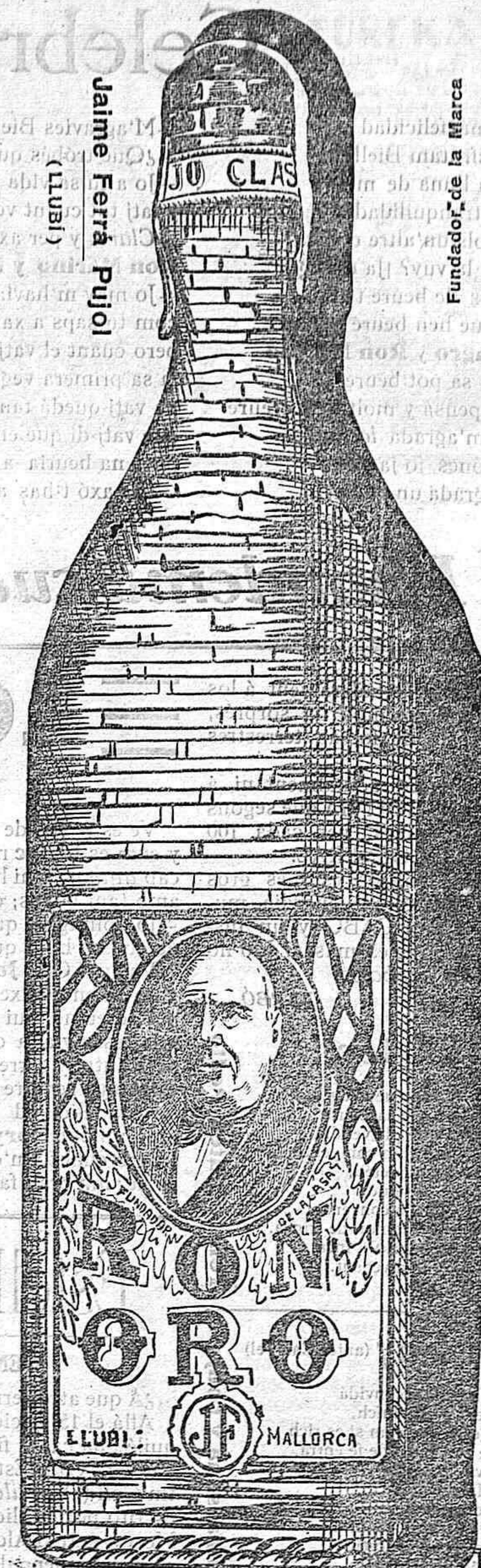
contents y noltros també.

A devant es mort. - Reflexions d'un viu. - Amb pau descansin es morts. - Amb alegria es vius.

Bon repos y bon remey.
Deti l'haje ben perdonat.
¡Pobret! ¡Va morí d'un gat!
¡Tant gros! ¡Tant sá! ¡Tant verney!
¡Va morí porque era víu
y amb ningú feya s'estern!
¡Y el pobre ha mort en s'hivern
perque no ha mort en s'estiu!
Aquest que aquí heyá estirat,
va essé un grn bevedó
sense freno ni timó
y que morí enverenat
tot per no sébre elejí
un Ron que fos saludable,
un Ron que fos envidiable,
un bon Ron fet a Llubi
y que Ron Oro es digués
ja que aquest es superió
y no ni ha de milló
segóns tots es tavarnés.
Si Ron Oro hagués begut
encara are na beuria,
content y alegra viuria
disfrutant de gran salud.
Y are, aquí está contemplat,
estirat, fret com a jeli....
¡Que Deu el tenga a n'el Cel
ja que es beure no es pecat!
¡Ah Bartomeu! ¡Cuant jo pens
amb ses alegres vetlades,
y amb aquellas cantades,
remuyats talment dos blens!
Y tu, beguent porquería,
beguent such d'es Continent
y aquell enveranament
jo et deya que acabaría
per ferté estirá es potóns
y a la ff els has estirats.
Amb vida fórem dos gats.....
¡Que hen buidarem de tassóns!
Ja no hen buidars may mes
si no el fabrícia Sant Pera
o es que li van a derrera.
Ja no ferém mes s'accés

de veure qui mes copíns
buidará amb una vetlada,...
¡Ja l'has feta! ¡S'ha acabada
sa bùlla ente es mallorquins!
¿No et recorda Bartomeu
cuant anavem per «Can Plata»
y movíem seregata?
¿Y cuant per «Can Nom de Deu»
jo Ron Oro demanave?
Y per «Cas Xato» igualment,
mentres que tu amb s'aigordent
que es teu cós enverenava
y per cert que et feya mal,
y et matava, era precis
y tots dos junts p'és «Suiz»,
p'és «Café Colonial»,
«Café Comers», «Can Ccnsey»,
«Can Xamalí», «C'as Jarré»,
«Can Bordoy», «C'as Panaré»,
«Can Moreno», «Can Remy»,
«Can Meca», «S'Ermitanet»,
«Can Rotlo», «Ca s'Andritxol»,
«Can Bono», «Can Pau Fesol»,
«Can Pau», «Can Gil», «Can Benet»
«Can Guiem», «Café Colón»
«Can Rasca», «Can Damiá»,
«Ca sa Viuda», «Can Tesá»,
«Can Perico», «Can Bailón»,
«Can Aloy», «Can Bieló»,
«Can Pep Coll», «C'as Mahonés»,
a «Sa Llonja», «C'as Francés»,
«Can Barruga», «Can Simó»,
«Can Blanquet», «Can Nicolau»,
«C'as Ferre», «Can Pellerino»,
«Can Torriet», «Can Domingo»,
y altres mil que are un no hey cau
però per tot feyen vase
y hey havia que veure
que tu per aigordent beure
eres sa primera espasa
y jo Ron Oro bevia,
y jo Ron Oro beuré
y amb so Ron Oro viuré
feliz ún y altre dia!

mentres que tu has acabat
perque no has sabut triá
lo que es cós sol conservá.
¡Bartomeu! ¡Ja has acabat!
y jo Seguire beguent,
seguiré anant de borina
y ensaborint cosa flna
pues com tothom sap, som client
d'es Ron Oro d'en Ferrá
que a un malalt dóna salud,
qui el próva está convensut
de que es sa milló medida,
beurerné de nit, de dia
y qui a beurerné s'arrisca,
no extraña a ningú que visca
gosant salud y alegría.
¡Oh Bartomeu! Tu has mort
perque t'ha arribada s' hora
y está es teu amic que plora
perque no hey tróba conhort.
Adeu Bartomeu, adeu,
Que Deu ta tengua a la Gloria
com jo ta tench amb memoria.
Descansa amb pau Bartomeu.
Que puguém pregá per tú
es que Ron Oro bevém
y que may mos morirém,
may, may, heu tench per segú.
Com mes en bech mes m'agrada
y per cert m'agrada tant
que sempre hem vati reganxant
ja que es cosa comprovada
segóns francament calcul
per sa práctica y s'ensay
que qui beu Ron Oro, may
el veuen dins es baúl.
¡Adeu! ¡Adeu! Bartomeu!
¡Ay! La Mort tot heu acópa!
En entrá a beure una copa
de Ron Oro, amb profit meu
será amb totes ocasions;
si acás no mos tornám veure,...
jo ma cuidaré de beure
perque no vati d'oracions.

FABRICA Medina

Tenim tota classe d'articles d'sport de
lo milló que heyá y heu cobrámi
a un preu SIN COMPETENCIA

Visitaumós y vos convensemseréu

Tot es goma de primera
que no es seu rompuda may,
sinó ja feréu s'enseny
y veureu tom tot supera,
també económica entra
a Can Medina feréu
y en Jordi allá hey trobaréu
admirable dependent,
simpàtic a tot moment
com molt bé comprovaréu.

Venta al detall: Colón, 31 y 33 y Jaime II, 90 y 92

Teléfono 53

De Santa María

Hem rebut un article que no sabém si es
fet de metje o de curadero, s'asunto es que
no l'hem pogut entendre ni noltros, ni es
potcarí d'es cap de cantó.

Unicament n'hem tret, que avisen ses criti-
cadores que si no canvién d'ofici sa treurán
ells es plumi y escamparán tinta per tot
arreu, així que ja poréu està alerta marmul-
adores d'es Rafal.

Sí no s'han esmendant,
encrivitúlo clá y llevant.

D'es Plá de Sant Jordi

A causa d'alguns joves y veis que hayá
per aquest poblé que estan pernietjant y ri-
quent d'es qui po aren a n'es FOCH Y FUM
sobre s'article publicat per «Dos escoláns»,
jo he pensat pòstarlos a ells y ellá ván,

Catalina Roncada, tu que tant d'al rle
fas de si sa Fulana ó sa Sufana estan demunt
es FOCH Y FUM, entre compaïsters no s'fa
perque d'altres ni heyá que amb so seu no-
vio..... y tu amb so seu Miquel Felanitxé
(es Suiz) y també Miguel Suiz, cuidet de tu
y na Margalida Felanitxera, sa teua futura
sogra, així com sa cuida d'es qui ballen es
chotis, que es cuidi d'es que balla y ha ba-

llat amb so seu tort y veurá com no pot di
res d'ets altres.

Tú, Andreu de Ca Sa Planyadora, alerta á
ses familiás de piñol verney ó es FOCH Y
FUM ta torràr ses séyes y tu Guiem. Conet
de sa Pieta, un altre dia treurém es teu re
trato.

Alerta amb so criticá
que es FOCH Y FUM sol cremá

Un tranquilo.

De Son Servera
Senyo Corresponsal d'es FOCH Y FUM á Ma-
nacó.

Encare que no vos coneua, vos agrahiría
per dignassae donarmé alguna referencia
d'una familia manacorina anomenada de
«Can Pussa» y per mes séries sabates carré
Muntané, pues a n'es poble Manacorí segóns
nolíc d'ell, el teniu per pussa, y entre nol-
tors Serverins, lo que hi ses vegades que ve,
soi papés de poi mort de gana; no es seu pa-
perillos y ses seus obres, no es de persona
parentada com demonstra, sinó de mendigo
anant de porta amb porta per veure si tenen
cap sabates per adobá o fe de noves.

Tota persona sana de conciencia, diu que
ses seus obres son de cultura y delicadesa

com ell demostra a n'es poble Serverí y des
pués vol passé per comerciant amb gran es-
cala essent un desgraciat po.

Així que, amic Corresponsal, vos agrahí
ré tot lo que puguéu dirme referent a n'a
questa pussa Manacorina y después de pa-
garvós es favó, pdré doná details complets
y altres cós d'aquest subjecta.

Juan del Pueblo

De Buñola

Diumenge passat devés les nou, entrant a
n'es Café «Can Perico», sent renou demunt
sa Sala y com tench poca vergona, m'enfil
per amunt y ma trob una sèrie d'inteligentes
que parlaven de desfés sa Sociedad (y axó
que es titula «Unión») y segóns vati cōmpen-
dré, algúns de sa junta, volien fe pessetes,
(perque van axuts) y axí desfés sa Sociedad
y repartintse es fondos entre es cinc que
quedarén, tutti contenti y Viva la Pepa! Y
ja hey havia cinch firmants com a herede-
ros de los restos.

Es President, indignat s'aixecá cuant sent
es tesoré que deya tenim amb fondo 16'70
pts. y un mes, (axó d'un mes no heu vati
entendre) y tant prest parti es President, un
d'es mes inteligençies, ordena que s'aseguri
es socio mes vey (que era en «Balitros»). Y es
estrañ que aquest estufat pretenga de co-
neixre es Reglament y haventhi vocals de sa
junta s'atrevis a tal mandato.

Colquém y coses veurém
si no veim cap inspect
que los cridi s'atenció....
noitros los hi cridaré.

Sa ploma corresponsalera.

DE LLUCHMAJÓ

Tercera y última poesia dedicada a n'es
Colomistes.

Colomistes son de fama
d'aquells de guerra matá
sa llenço els han de taya
perque rallen molt per máquina
y a n'el Kaiser li vuy di

que no sia tant xerrim,
qui si li han de du cap...ni
molt queridissims jermans
agaf per p' de es fe tro
es... amb ses dues mans

Una tatxa

N. de R. ¿Vos ha agradat? Idó ja es tenu
lestes y vos poréu torçá.

DE ESPORLAS

Perque es que moltes famellas
passen tant de gust diguent que jo
tench es... dellóns grossos? ¿Que
saben elles? ¿Será perque mai veuen
tant fort amb sa campanha foquifuna-
mera?

Llengarudes! Heyá que d'les veri-
tats malediment sa pérdu amistats.

Y si vos na penjave un a sa coua,
també dirieu lo mateix? Y si en
penjavem un a un verro negre senat
de fresch per po d'es sol o ses mos-
cas, també dirieu que es verro negre
es... peus grossos y que seria bo
per casta,

Ah llengarudes! Sa rahó, ma só
bra y en trobá algun seño desflesat,
li regalaré un FOCH Y FUM perque él
lletjesca y voltros jutjeu si los te o
no grossos.

Ah llengarudes! Acabaré de po-
sarmé amb voltros, es dia que posa
réu freno a sa vostra verinosa llenço
y jo cumplesch lo que promet, així
que may he promés de fe cap regalo
a sant algún, perque per molt que
un li regali may el tenen content, ni

diu gracies siquiera y axí, ses meus
promeses sempre sa reducen a un
banquete, un ball, una exurió y si
vati e menjà a la fonda, don propina
a n'es mossó y ma diu gracies que
es lo que fa sa jeni educada y agra-
hida.

Y per acabá, llengarudetes Espor-
larines, vos dedicaré una glosa y
amb castellà per mes fá.

Borriquita ten presente
que ahora no puedes quejarte
y muy bien puedes burlarte
de toda esa mala gente.

Corresponsal

Pobrets! Es dilluns de Pasco sortirén a fe
una caper per renová sa taulada de Sant
Blay y mes valdría l'haguessen feta per re-
bassarre un caixa que fa tres dies que no
ma deixà dormi.

Hey havia que veurerlos com entraven de
casa amb casa a demandá una llomosa per
sa taulada, sense recel de si era o no un
establiment de condennats allí entran-
yen. Y consté que per fe sa taulada, bastava
aná a una sola casa (vos creis que ma refe-
resch a aa de ca D. Cosme? ¡Nol!) bastava aná
a una jerreria, comprá ses teules pagantles
tots aquests piadosos varones que duen cap-
ells de teule y Sant Blay ja haguera tengut
taulada, però lo més orijinal es que Sant
Blay, no te freg. ¡Y ahón es aquell Sant
Blay tant gallardo que teniem? ¡Qui el
s'ien ha duit? Heu pregunt perque heyá
certa famili que te una promesa feta y com
que no sap per hont navega-es sant, guar-
da lo prometed.

Maen cuant sa dignaran aquests castos
varones a fe una capa per sa taulada de
camueca també s'esbua.

No soy de la misma rama

d'es que anaven a captá
però es hora de pensá
que quien no llora no mama.

Un que té mal de caixal.

D'ESPORLAS

Perque es que moltes famellas
passen tant de gust diguent que jo
tench es... dellóns grossos? ¿Que
saben elles? ¿Será perque mai veuen
tant fort amb sa campanha foquifuna-
mera?

Llengarudes! Heyá que d'les veri-
tats malediment sa pérdu amistats.

Y si vos na penjave un a sa coua,
també dirieu lo mateix? Y si en
penjavem un a un verro negre senat
de fresch per po d'es sol o ses mos-
cas, també dirieu que es verro negre
es... peus grossos y que seria bo
per casta,

Ah llengarudes! Sa rahó, ma só
bra y en trobá algun seño desflesat,
li regalaré un FOCH Y FUM perque él
lletjesca y voltros jutjeu si los te o
no grossos.

Ah llengarudes! Acabaré de po-
sarmé amb voltros, es dia que posa
réu freno a sa vostra verinosa llenço
y jo cumplesch lo que promet, així
que may he promés de fe cap regalo
a sant algún, perque per molt que
un li regali may el tenen content, ni

La "Gentil,"

Es s'uicua Merceria
hont poréu ana a comprá
y estau ben tranquil que allá
venen amb economia
ses grans novedads d'el dia
y amb cuant a fil y cotó
ja no ni ha de milló
segóns diuen ses calseres.

Mil classes de fríoleres
te en Vives, tot superió.

Imp. "Independencia," - Lluio, 17 - Interior